

Introit: *Haleluja. Chval, duše má, Hospodina! Hospodina budu chválit po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, co živ budu. Nedoufejte v knížata, v člověka, u něhož záchrany není. Jeho duch odchází, on se vrací do své země, tím dnem berou za své jeho plány. Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu (Žalm 146, 1-5)*

Píseň 637

Modlitba

Čtení: Lukáš 12, 13-21

Píseň 394

Text kázání: Přísloví 16, 2-3 **Člověku se všechny jeho cesty zdají ryzí, ale pohnutky zpytuje Hospodin. Svěř Hospodinu své počínání a tvé plány budou zajištěny.**

Milí přátelé bratři a sestry,

zkraje roku to tak většinou bývá, že si člověk plánuje, co, v který den, nebo v které období, podnikne a udělá. Plánují se tábory, dovolené, výlety a další jiná zařízení.

Je to tak dobře? Je dobré plánovat takto dopředu? V mnoha případech bychom se dnes bez plánování neobešli. V zaměstnání je potřeba mít dopředu naplánovanou dovolenou, abyste jí dostali, s tím souvisí např. dopředu zajištěné ubytování atd. Dopředu má člověk i naplánované doktory. Bez objednání dopředu se tam stěží dostanete. Bez plánování všelijakých aktivit by člověk možná nevěděl, co má dělat a nebyl by motivován. Ve sboru také plánujeme, co kdy a kde uděláme. Např. **křty a konfirmace máme předběžně naplánované na svatodušní neděli 19. května. Ted' se blíží pravidelná zimní sborová víkendovka**, která byla naplánovaná již delší dobu. Na mládeži potřebujeme také naplánovat jarní víkendovku. Brzy bude také setkání kvůli táboru, aby se naplánovalo, co se tam letos bude dít. Třeba zrovna na plánování táborových aktivit můžeme vidět, jak je to důležité. Jet na tábor bez předem domluvených témat a aktivit by bylo přímo nezodpovědné. Vymýšlet věci až na táboře, vařit tak nějak z vody až na místě, to by nemuselo dobře dopadnout.

Plány jsou pilnému k užitku..., říká jedno z biblických přísloví. Mít kalendář, kde si člověk zapisuje, co kdy má, je jistě také velmi dobré. Když nás někdo o něco žádá, tak se díváme do kalendáře, jestli už v té době něco nemáme. Navíc dnes v mobilu si můžeme přidat připomínku třeba den předem, nebo hodinu předem, abychom nezapomněli. Pokud toho má člověk hodně, tak je to velmi dobré. Rozhodně lepší, když je člověk takto považován za zodpovědného, než za toho, který slibuje a pak nesplní, protože si naplánoval ještě něco jiného.

Nicméně Bible nám, bratři a sestry, ukazuje ještě jiný rozměr plánování. Ne všechny naše plány vyjdou podle našich představ. A některé se třeba neuskuteční, nebo jsme nuceni své plány přehodnotit, nebo nějak změnit. A také je to o tom, jestli jsou naše životy zasazeny v Bohu. Protože **člověk často míní, ale Pán Bůh mění**. Anebo někdy naše plány mohou být trochu i naivní. Jistě jste už někdy slyšeli takové to pořekadlo, **chceš-li Boha rozesmát, pak Ho seznam se svými plány**.

V prvním čtení jsme četli příběh o **bohatém hospodáři, kterému se na polích hojně urodilo**. Evidentně ho to zaskočilo, protože se urodilo opravdu velmi mnoho. Že toho bude tolik, jaksi neměl vůbec zahrnuto ve svých plánech. A místo, aby se z toho radoval, tak propadl na chvíli jistě bezradnosti. **Uvažoval o tom a říkal si: „Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?“** Jelikož to byl zřejmě kreativní a podnikavý člověk, tak to nakonec vymyslel a naplánoval: **Pak si řekl: „Tohle udělám: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby a řeknu si: Ted' máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselý myslí.“** Ten člověk si vlastně svými šikovnými plány zajistil život na mnoho let dopředu. Nemáme i my někdy takové pokušení zajistit svůj život dopředu? Zajistit i své děti, svou rodinu? Jistě je to přirozené, kdo by to tak nechtěl. Kdo by pak nechtěl spát klidněji. Jenže Pán Ježíš k tomu příběhu říká: **Ale Bůh mu řekl: „Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvou duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?“** Když má člověk děti, tak si řekne, bude to mých dětí. Aspoň je jsem zajistil. Jaká ale bývá mnohá praxe? Sourozenci se pak spolu nebaví, nad dědictvím se rozhádají. Přesně jak v tom příběhu, jeden potomek se domáhá spravedlnosti u samého Ježíše: **„Mistře, domluv mému bratru, ať se rozdělí se mnou o dědictví.“** Co mu však Ježíš odpověděl? **„Človče, kdo mne ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“** A pak následně říká ten příběh o bohatém, co se mu hojně urodilo. Jeho plány ale vzaly rychle za své, neboť **ještě té noci si vyžádali jeho duši**. A

Pán Ježíš to podobenství končí slovy: **Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem.**“ Co komu pomůže, získá-li slávu anebo bohatství na tomto světě, ale není bohatý před Bohem? Jaká pomůže před Bohem na Božím soudu takovému člověku výmluva? Promiň, Bože, já musel pracovat na tom hospodářství a na tebe mi už nezbyl čas. To přece musíš pochopit, nebo ne? Já přece plnil přání mých rodičů, po nich jsem to zdědil a já jsem nemohl jinak. Majetky, zajišťování majetku, hromadění dovede člověka vzdálit srdcem od Hospodina. Bohatý před Bohem znamená žít život k Boží slávě. Žít s Kristem, nechat se jím vést ve svém životě, sloužit Bohu a ne majetku. Sloužíš tedy Bohu anebo sobě?

Když se podíváme na toho člověka, co se mu hojně urodilo, tak si můžeme povšimnout toho, jak řeší nastalou situaci. **Říkal si: Co budu dělat, kam dám svou úrodu? A dále si řekl: Zbořím stodoly, postavím nové...** Říkal si, řekl sobě... On se prostě ve svém životě rozhoduje sám za sebe. On se neptá Boha. On se neptá po Boží vůli. On nevzdává Bohu díky za tak velkou úrodu a neptá se Boha, proč ho tak obdařil. Třeba by mu Bůh ukázal, že má dát chudým, že se má rozdělit. Anebo jinak investovat, než bořit stodoly a stavět ještě větší. To už byl na tom lépe egyptský faraon za Josefa, když se mu hojně urodilo. Měl sice sen, který ho zneklidnil, ale chce se ptát Boha, co ten sen znamená? **Sedm tlustých krav je sežráno sedmi chudými kravami.** A Josef mu sen vyloží. Sedm let hojnosti a pak sedm let hladu. Proto v té hojnosti šetří na horší léta pro celou zem.

Milí přátelé, v knize Přísloví jsme četli, že **člověku se zdají všechny jeho cesty ryzí, ale pohnutky zpytuje Hospodin.** A mohlo se to zdát tomu bohatému člověku. Mohl si myslet, že dobře hospodaří, dobře podniká, a proto mu je tolik dopřáno. A z podnikatelského hlediska bychom možná řekli, že udělal to nejlepší, co mohl. Jenže je mnoho našich plánů a cest, které se nám zdají ryzí, nakonec ale zavedou na scestí. To přísloví řečené na začátku jsem necitoval celé. Teď nastal ten čas. **Plány jsou pilnému k užítku, ale každý, kdo se ukvapuje, bude mít nedostatek.** Co nám to slovo chce vlastně říct? Přidám ještě jedno přísloví. **Plány selžou bez společné porady, kdežto při množství rádců se uskuteční.** Jistě je někdy dobré se poradit se zkušenými. Ovšem nejen s nimi. Ale především s Bohem. To další slovo nás vyzývá: **Svěř Hospodinu své počínání a tvé plány budou zajištěny.** Děláme to, bratři a sestry? Svěřujeme své životy i se svými plány do Boží ruky? Modlíte se za to, aby vám Duch svatý ukazoval cestu? Ptáte se Pána Ježíše na to, kde nás chce mít a jaká cesta a jaký plán je pro nás ten nejlepší? Mnohokrát zní výzva z proroka Izajáše, kde Hospodin říká: **„Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje!“** Mnohokrát se my lidé mýjíme Božích plánů a cest, protože si plánujeme podle sebe a chodíme si svými cestami. Neradíme se o tom s Bohem. Tím se ovšem mýjíme i Božího požehnání. Co to o nás pak vlastně svědčí? Že nepatříme Pánu, ale sami sobě!

Mělo by tomu ovšem, bratři a sestry, být právě naopak. Tak, jak říká Písmo: **Nepatříme již sami sobě, bylo za nás zapláceno výkupné.** Ježíš za nás zaplatil svým životem, aby nás vykoupil z otroctví smrti. Dovedeme si to představit? Paní smrt drží člověka ve svých poutech v otroctví. Pak ale přijde Někdo, kdo za tebe zaplatí a vykoupí tě z těch pout. V otrokářské době bylo běžné, že si otrokáři vzájemně prodávali otroky. Pán ovšem není otrokář, ale Zachránce. Ovšem pouze když se budeme držet Jeho, tak nebudeme polapeni zpět otrokáři tohoto světa. Bez Něho jsme opět zranitelní, a když si to představíme v tom otrokářském světě, tak by nás znovu bez Krista chytili a spoutali. Jenže my máme nyní svého Pána a Jeho je třeba se držet a následovat Ho. A proto je důležité se Ho ptát, jaké On má se mnou plány a své plány Jemu svěřit do rukou. Pak můžeme teprve mluvit o tom, že chodíme s Bohem a v Jeho vykoupení. On pro nás chce to nejlepší a nabízí nám to.

A tak závěrem už je to, co říká apoštol Jakub: **A nyní vy, kteří říkáte: „Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat“ – vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! Raději byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono.“** A tak co chce náš Pán? Jaká je jeho vůle a Boží plán? Každý se dotazuj a On ti to ukáže, jaké plány má s tebou. Boží plány jsou lepší, než ty naše a stojí za to. Amen. Modlitba

píseň 682

Slovo posláni: Jan 6,35: Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 403